

SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX „SF. VASILE CEL MARE”
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI CODREANU” IAȘI

MOZAIIC

REVISTA ȘCOLII Nr. 5 / 2025-2026

ISSN 2821 – 739X
ISSN-L 2821 – 739X

Oloru Roxana Moris
Clasa a VII-a B

Coordonator: director adjunct, profesor

MIHAELA BURLEA

MOZAIK

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE

„MIHAI CODREANU”

Nr. 5/2025-2026

***„Mintea trebuie luminată prin educație,
iar inima prin credință.”***

Grigore Teologul

CUPRINS

CAPITOLUL I: „*TIMPUL SUNTEM NOI*”... (MIHAI CODREANU)

- ❖ GÂNDURI DE ABSOLVENT

CAPITOLUL II: *CUM VĂD EU LUMEA*...

- ❖ CUM E LUMEA?
- ❖ PEISAJ DE IARNĂ
- ❖ IARNA
- ❖ FARMECUL IERNII
- ❖ ANOTIMPUL DE IARNĂ
- ❖ FARMECUL PRIMĂVERII
- ❖ PRIMĂVARA
- ❖ MAMA, ICOANĂ A VIETII
- ❖ MAMA, LUMINA SUFLETULUI MEU
- ❖ ZIUA MAMELOR
- ❖ CĂLĂTORIA UNEI PICĂTURI DE APĂ
- ❖ OMUL SFINȚEȘTE LOCUL
- ❖ LUMINA DIN INIMA SATULUI
- ❖ TEHNOLOGIA ÎN VIAȚA NOASTRĂ

CUPRINS

CAPITOLUL III: IPOSTAZE CODRENIENE

- ❖ FESTIVALUL PRIETENIEI
- ❖ CONCURSUL JUDEȚEAN LITERAR – ARTISTIC
„PE URMELE LUI MIHAI CODREANU..”
- ❖ COMUNIUNE ÎN RUGĂCIUNE CU SFINȚII TREI IERARHI
- ❖ CONCURSUL „BUCURIA BRADULUI ÎMPODOBIT”
- ❖ INTERVIU CU VIITORUL
- ❖ SUFLET DE COPIL
- ❖ DARUL VIEȚII ÎN CULORI ȘI ÎN CUVINTE
- ❖ NU MĂSURĂM TIMPUL, CI MOMENTELE:
ARTA DE A DEVENI
- ❖ MATEMATICA ȘI ARHITECTURA GÂNDIRII
- ❖ JURNALUL OREI DE ISTORIE
- ❖ LECTURA: DESCOPERIRE DE SINE

CAPITOLUL I

„TIMPUL SUNTEM NOI..”

(MIHAI CODREANU)

GÂNDURI DE ABSOLVENT

*„Timp, încotro mergi?
Spre ce meleaguri noi, grăbit, alergi?
Cum poți într-o zi
Să schimbi în oameni mari niște copii?”*

(Ani de liceu, George Șovu)

Stimate cadre didactice,

dragii colegi,

Astăzi, cu emoție în glas și cu inimile pline de recunoștință, ne luăm rămas-bun de la cei care ne-au însoțit pe drumul parcurs în toți acești ani frumoși de școală. Suntem la finalul unei etape importante din viața noastră, dar înainte de a porni cu pași timizi către liceu, dorim să ne oprim pentru câteva clipe și să spunem...

MULȚUMIM! Nu putem uita începutul acestui drum, de doamnele educatoare, care, cu zâmbete, blândețe și răbdare ne-au ghidat primii pași în lumea învățaturii, dar și în lumea jocurilor și a poveștilor, care ne-au ajutat să învățăm, să creștem și să ne distrăm.

Le mulțumim pentru căldura cu care ne-au înconjurat și pentru că ne-au pregătit pentru viața de școlar.

Gândurile noastre se îndreaptă cu profundă recunoștință către doamna învățătoare. Pentru noi, nu a fost doar un cadru didactic, ci și o a doua mamă. Ne-a învățat să ținem creionul în mână, să citim, să scriem și să descoperim o nouă lume. A avut răbdare, ne-a încurajat, ne-a șters lacrimile și ne-a bucurat sufletele, iar pentru toate acestea, îi vom purta mereu un respect deosebit și o recunoștință sinceră.

Se cuvine să îi mulțumim și domnului diriginte, omul care ne-a fost sprijin în toți acești ani. O persoană blândă, răbdătoare, un adevărat mentor, puntea de legătură între noi, elevii, și domnii profesori. Cu calm și înțelepciune, a știut să ne îndrume, să ne înțeleagă și să ne ierte. Ne-a ascultat frământările, ne-a dat sfaturi, a fost mereu un punct de echilibru și o prezență liniștitoare. Pentru toate momentele în care ne-ați fost alături – vă mulțumim, domnule diriginte!

Mulțumiri speciale se îndreaptă și către doamnele profesoare de limba și literatura română și de matematică. Ne-ați oferit nu doar orele de la clasă, ci și timpul dumneavoastră liber. Ne-ați pregătit, ne-ați încurajat și ați crezut în potențialul nostru. Efortul dumneavoastră a fost o dovadă clară că sunteți interesați cu adevărat de viitorul nostru. Vă mulțumim pentru dăruire, implicare și pentru încrederea pe care ne-ați oferit-o.

Mulțumim din suflet tuturor doamnelor și domnilor profesori care au contribuit la formarea noastră. Ne-ați introdus în tainele științelor, ne-ați învățat să punem întrebări, să căutăm explicații, să descoperim logica din spatele fenomenelor. Cu ajutorul dumneavoastră, fizica, chimia sau biologia au devenit mai mult decât materii – au devenit ferestre către lumea fascinantă care ne înconjoară.

La orele de istorie, ne-ați ajutat să înțelegem cine suntem și care ne sunt originile. Ne-ați purtat prin vremuri îndepărtate, ne-ați făcut să simțim emoția marilor evenimente și ne-ați învățat să prețuim trecutul pentru a construi un viitor mai bun.

Geografia ne-a deschis orizonturi din toate punctele de vedere. Am călătorit pe aripile imaginației pe continente și prin țări îndepărtate, am învățat despre frumusețea planetei noastre și despre importanța respectului față de natură.

Limbile străine ne-au deschis orizonturi către alte culturi, alte mentalități și felul de a vedea lumea., oferindu-ne cheia comunicării într-o lume mare și diversă, în vederea pregătirii unui viitor în care granițele sunt tot mai ușor de trecut.

La orele de religie, am învățat despre credință, respect și bunătate. Ne-ați vorbit despre valori care ne-au ajutat să fim mai buni și ne-ați încurajat să privim viața cu speranță, înțelepciune și determinare.

Educația socială ne-a ajutat să înțelegem mai bine lumea în care trăim, drepturile și responsabilitățile noastre și cât de important este să fim empatici, implicați și corecți în relația cu ceilalți.

Educația tehnologică, ne-a învățat lucruri practice, utile, ne-a arătat cum teoria se poate transforma în activitate concretă, astfel încât știm să lucrăm cu atenție, răbdare și responsabilitate.

Orele de muzică și desen ne-au ajutat să ne cunoaștem mai bine, să ne relaxăm, să visăm și să ne bucurăm de momente de liniște și inspirație în agitația de zi cu zi.

La orele de TIC, am descoperit lumea digitală, o lume în care vom trăi, vom învăța și vom munci. Am învățat să lucrăm cu responsabilitate pe calculator, să folosim tehnologia ca un aliat al cunoașterii și al creativității.

La opționalele de limba română și matematică, ne-ați oferit șansa de a aprofunda, de a înțelege mai bine, de a prinde încredere în noi. Ne-ați fost alături dincolo de programa obișnuită, din dorința sinceră ca noi să reușim. Ne cerem iertare pentru toate greșelile făcute fără răutate, dar cu exuberanța specifică vârstei. Sperăm că am reușit, măcar uneori, să vă facem munca mai plăcută prin zâmbetele și energia noastră. Vă asigurăm de tot respectul nostru, de toată recunoștința și de cele mai sincere gânduri.

Mulțumim și conducerii școlii, doamnei director care ne-a fost mereu aproape cu înțelepciune și echilibru, care a vegheat la buna desfășurare a activității și a avut grijă ca noi să învățăm într-un mediu sigur, deschis și prietenos. Ați fost stâlpul care a susținut această casă a cunoașterii, iar pentru aceasta vă suntem profund recunoscători.

Dragii noștri părinți, fără voi, nimic din ce am realizat nu ar fi fost posibil. Ați fost cei care ne-ați îndrumat pașii din umbră, cei care ne-ați vegheat nopțile atunci când am fost bolnavi, cei care ne-ați încurajat și ne-ați susținut necondiționat. Ați renunțat de multe ori la voi pentru ca nouă să ne fie bine, ați muncit, ați sperat și v-ați rugat pentru binele nostru. Acest moment este și al vostru. Pentru toate sacrificiile, pentru toată grija, pentru toată dragostea, vă mulțumim. Vă promitem că vom duce mai departe valorile pe care ni le-ați insuflat și că ne vom strădui să devenim oameni de care să fiți mândri.

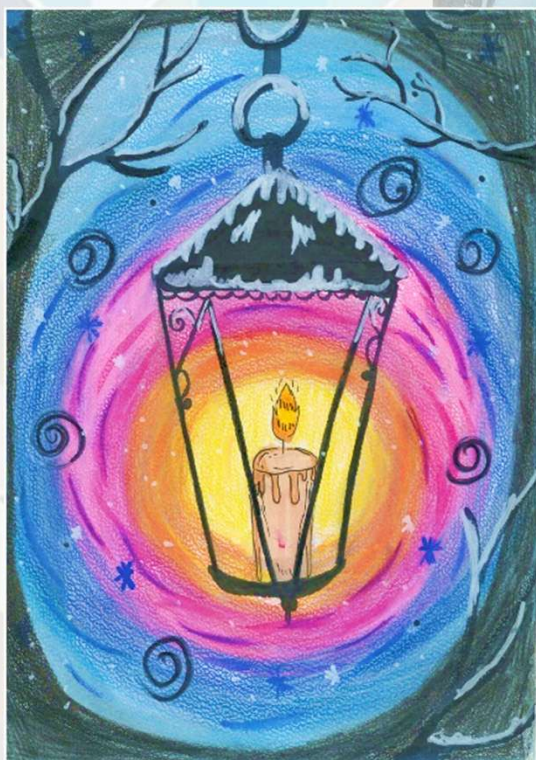

Dragi colegi, au fost ani în care am crescut împreună, am învățat, am glumit și, uneori, am plâns. Ne leagă amintiri frumoase și prietenii pe care sper să le păstrăm peste ani. Chiar dacă drumurile noastre se vor despărți, vreau să cred că vom rămâne mereu parte a unei povesti frumoase. Să ne păstrăm curajul, să ne urmăm visurile și să nu ne pierdem niciodată speranța. Oriunde ne va duce viața, să nu uităm de unde am pornit.

Să ne revedem peste ani cu zâmbetul pe buze, oameni împliniți și cu inima la fel de curată cum este astăzi. Ne așteaptă un examen important, primul pas spre o nouă etapă. Sperăm ca roadele muncii noastre, alături de sprijinul profesorilor și al părinților, să se vadă acum, când este timpul să demonstrăm ce am acumulat.

Promoția 2025 își ia acum rămas bun de la un colectiv de cadre didactice minunate care ne-au fost călăuză, sprijin și inspirație. Rămas bun de la cei mai frumoși ani ai copilăriei, de la sălile de clasă unde am râs, am învățat, am greșit și am crescut.

Promoția 2025 vă mulțumește pentru răbdare, încredere și pentru că ați fost parte din povestea noastră. Cu emoție, respect și speranță, vă spunem: Pe curând!

Iulia Lupu,
șef de promoție 2025

CAPITOLUL II „TIMPUL SUNTEM NOI..”

(MIHAI CODREANU)

CUM VĂD EU LUMEA...

„Și cu neant, neantul se-ncunună...
Și orice răsărit își are-amurg...
Și glasul undelor litanic sună...
Și-n drumul către mări, curg apele, curg...”

Mihai Codreanu

Cum e lumea?

Lumea...un cuvânt atât de mic pentru a numi ceva atât de mare. Unii spun că lumea este roz, alții o percep gri, dar eu consider că este un amestec de culori. Are și lumină, dar și umbre întrucât fiecare din noi o vede diferit, în funcție de experiențele prin care trece. Astfel, lumea este frumoasă și plină de oportunități, în viziunea unora, iar pentru alții poate părea uneori dificilă.

În ultimii ani am învățat multe lucruri care m-au ajutat să mă maturizez. Am înțeles că momentele frumoase nu durează mereu și că nu toți oamenii rămân în viața noastră pentru totdeauna. Totuși, fiecare experiență ne învață ceva important.

Există momente în care lucrurile nu merg așa cum ne dorim și simțim că nimeni nu ne înțelege. De multe ori, adulții cred că problemele noastre nu sunt importante, dar și noi avem grijile noastre, chiar dacă sunt diferite de ale lor.

Când eram mai mici, vedeam totul mai simplu. Acum înțelegem mai multe și observăm lucruri pe care înainte nu le percepeam. Lumea se schimbă mereu, iar noi ne devenim alții odată cu ea.

Chiar dacă nu este perfectă, lumea poate deveni un loc mai bun dacă încercăm să fim mai înțelegători și mai buni unii cu alții.

Totuși, cred că lumea are și o parte bună. Chiar și în zilele mai grele există momente mici care ne fac să zâmbim: un prieten, o amintire frumoasă sau o speranță pentru ziua de mâine. Poate că lumea nu este perfectă, dar este locul în care putem învăța să fim mai puternici și, din când în când, fericiți.

Frunză Teodora

Clasa a VII-a A

Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Dăscălescu Miruna

Clasa a VIII-a A

Coordonator, prof. Moraru Andreea

Peisaj de iarnă

Iarna rece și tăcută sosește pe neașteptate, într-o dimineață mohorâtă și cuprinde satul liniștit în brațele ei înghețate. Cerul posomorât își adună norii grei și întunecați, iar zăpada albă, curată și strălucitoare începe să cadă domol, ca o ploaie de stele reci. Fulgii fragili se joacă în aerul aspru, dansează veseli pentru câteva clipe și se așază apoi obosiți pe pământul înghețat.

Vântul năvalnic aleargă fără răgaz pe ulițele pustii, fluierând amenințător și izbind cu furie porțile scârțâietoare. Gerul nemilos pătrunde peste tot, bate cu pumnii lui reci în ferestre. Casele modeste se strâng unele în altele, parcă speriate, iar acoperișurile obosite poartă cu greu mantia grea de zăpadă. Copacii bătrâni, goi și triști, își ridică brațele subțiri și înțepenite spre cerul plumburiu, parcă cerând milă. Crengile fragile scârțâie dureros sub povara albă, ca niște voci stinse ce povestesc despre verile călduroase de altădată. Pădurea tăcută ascultă suspinul iernii și își ține respirația, temătoare. Râul altădată vioi a fost prins în lanțurile reci ale gheții. Apele lui grăbite dorm acum sub o crustă groasă și lucioasă, iar gheața rece scâncește la fiecare pas al vântului. Păsările speriate au dispărut, lăsând în urmă o liniște adâncă și apăsătoare, întreruptă doar de scârțâitul zăpezii sub pași grăbiți. Soarele palid și obosit privește lumea de la mare depărtare, trimițând raze slabe și timide peste câmpurile albe și nesfârșite. Ziua se scurge repede, iar noaptea lungă și rece coboară devreme. Luna agintie se strecoară sfioasă printre norii grei și veghează satul adormit. Ferestrele caselor se aprind una câte una, ca niște ochi calzi care sfidează frigul. Întreaga natură pare că a amuțit sub stăpânirea iernii aspre și neiertătoare.

Totuși, sub haina groasă de zăpadă, pământul ascunde o speranță tainică. Iarna, cu toată răceala ei, pregătește în liniște renașterea vieții, așteptând momentul când primăvara blândă va veni să-i alunge tăcerea.

Huțanu Delia
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Iarna

Iarna este un anotimp liniștitor, plăcut și perfect pentru oameni. Ea acoperă suprafața pământului cu o mantie albă și strălucitoare, aducând bucurie celor mici, dar și celor mari. În fiecare zi, afară, vei auzi glasurile zglopii ale copiilor care se joacă în zăpadă cu prietenii. Pentru părinți, e diferit. Mama pregătește delicatese pentru masa de Crăciun, iar tata face treburile din gospodărie. Iarna are sărbători foarte importante cum ar fi: Nașterea Domnului, Sf. Nicolae, Anul Nou și Boboteaza.

Orașele se luminează, iar brazii sunt împodobiți cu drag de oameni. Iarna nu este doar un anotimp al frigului, ci și al frumuseții, al visării și al apropierii de oameni. Ea ne învață să prețuim căldura, lumina și momentele petrecute împreună, lăsând în urmă amintiri strălucitoare ca zăpada sub razele soarelui. De aceea, iarna rămâne un anotimp iubit de toți, plin de magie, bucurie și momente plăcute petrecute alături de familie și prieteni.

Cosovanu Ștefan-Cristian

Clasa a IV-a A

Coordonator, prof. învă. primar Carla-Daniela Grădinaru

Grîu Apetrei Elisabeth

Clasa a IV-a A

Coordonator, prof. învă. primar Carla-Daniela Grădinaru

Farmecul iernii

Dintotdeauna am fost fascinată de peisajele iernii și mărturisesc că frumusețea inegalabilă a acestora îmi oferă o liniște profundă.

Mă trezesc cu frigul în ușa camerei și tot încerc să-l alung cu plapuma bunicii de la țară. Mă ridic, mă îmbrac în haine mai groase și privesc spectacolul iernii, dezlănțuindu-se. Admir cum prințesa de gheață aruncă cu puzderii de mici pete albe pe câmpul nedefinit de lung, cum acoperă înțelepții copaci îmbracă dealurile elegante cu mantii albe și strălucitoare. Acest peisaj îmi amintește de zilele bune în care reușeam să construiesc un om de zăpadă neînsuflețit, dar fericit tot timpul și al cărui zâmbet încercam să-l păstrez cât mai mult pe chip.

Ulițele satului par ca niște file de poveste împletite printre case și grădini. De-o parte și de alta se văd numai fantasmе albe ce înșirate se pierd în zare. Casele bătrânești sunt asemenea unor bunici obosiți, dar fermecători în același timp, prin poveștile cu care-i fascinează pe nepoți.

Misterul se adâncește în noapte și aruncă peste întregul sat o mantie de pace. Treptat, agitația de peste zi se estompează, iar natura adoarme odată cu omul.

Nu voi uita frumusețea și farmecul arhaic al satului meu natal ce-mi va rămâne pentru totdeauna desenat în suflet.

Bejenaru Ruxandra
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Anotimpul de iarnă

Iarna este un anotimp superb, deoarece ea împrășteie o mantie albă cu fulgi dantelați spre bucuria copiilor. Încă de la prima ninsoare, cei mici fug afară la derdeluș ca să se dea cu sania și să facă un om de zăpadă. Nu se tem de viscolul fioros care mătură tot din calea lui.

Ei se bucură de fiecare fulg de nea... Între timp, în casă se petrec tot felul de lucruri: mama face diferite feluri de mâncare, animalele de companie dorm lângă focul din sobă, iar noi citim povești cu Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene....

Roșca Marcus Ștefan
Clasa a IV-a A
Coordonator, prof. înv. primar Carla-Daniela Grădinaru

Iarna este un anotimp al sărbătorii, care aduce tuturor bucurie și voie bună. Sunt momente petrecute în familie și cu cei dragi care reușesc să îți aducă fericirea în suflet. Copiii ies afară cu prietenii, iar seara se duc acasă obosiți și, împreună cu familia, stau la fereastră admirând încă o dată dansul vesel al fulgilor dantelați

Noaptea visăm la Crăciunul minunat, la cadourile primite și la încă o joacă în zăpadă.

Așadar, trebuie să prețuim darurile primite de la acest anotimp minunat care se gândește la toți oamenii de pe pământ, cu dărnicia ce în alte locuri nu o găsești. Fiecare an este o fericire de nedescris, iar iarna se bucură și ea odată cu noi când primim ceea ce ne dorim.

Pomană Irina-Victoria

Clasa a IV-a A

Coordonator, prof. înv. primar Carla-Daniela Grădinaru

Butnaru Alexandru,
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Salim Miryam,
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Farmecul Primăverii

După un somn lung și înghețat, natura se trezește în sfârșit la viață.

Soarele a devenit mai blând, iar căldura a crescut, topind definitiv zăpada albă și rece. În locul ei, pământul s-a acoperit cu o iarbă frumoasă, lungă și de un verde crud.

Primii vestitori, ghiociei, au apărut deja prin grădini, vestind un nou început. Luna martie aduce cu ea sărbători dragi sufletului nostru: pe întâi martie ne bucurăm de simbolul mărtișorului, iar la scurt timp sărbătorim cu drag ziua mamei.

Este o plăcere să te plimbi acum prin iarbă sau să mergi prin pădure, unde mai târziu poți culege fructe proaspete. Primăvara este, cu adevărat, cel mai vesel tablou al naturii. Ea ne amintește că după orice iarnă vine un nou început și că viața găsește mereu puterea de a înflori iar și iar...

Buzilă Eduard-Gabriel
Clasa a IV-a A

Coordonator, prof. înv. primar Carla-Daniela Grădinaru

Brînzilă Mateo-Daniel
Clasa a IV-a A
Coordonator,
prof. înv. Primar
Carla-Daniela Grădinaru

Primăvara

Într-o dimineață caldă de primăvară, pe când ghiocerii își tot făceau apariția, un copil zglobiu, nici prea scund, dar nici prea înalt, se plimba voios prin pădurea înflorită. Îl chema Alex. Vedeți voi, el o caută pe Zâna Primăverii. Se spune că trăiește într-o cetate înconjurată de un zid de flori care mai de care mai frumoase și că este protejată de cavaleri mari din lemn. Ce cetate, cu totul fascinantă! Cine știe, poate ascunde mai multe secrete, cum ar fi fluturi imenși! Alex își luase ca companion pe câțelul lui, Roșcățel.

Pe drum, ei întâlniră multe animale, printre care căprioare și veverițe. Din urma lor se auzi un sunet ascuțit, ca un chițait. Era o veveriță dungată.

-Salut! zise veverița.

-Poți vorbi? întrebă Alex mirat, iar Roșcățel lătră.

-Cu siguranță! Mă cheamă Crenguță, voi cine sunteți?

-Alex, iar acesta este Roșcățel, prietenul meu cu lăbuțe. Știi ceva despre un regat? întrebă băiatul.

-Da, răspuse Crenguță, tocmai acolo mă îndreptam.

-Ne poți îndruma? Te rugăm.

Crenguță aprobă din cap și începu să meargă spre așa zisul "Regat al Primăverii". După ceva timp, ajunse într-un tufiș plin de fructe de pădure, iar ei începură să mănânce pe nerăsuflăte. În acest timp, doi cavaleri apăruseră în fața lor.

-Cine sunt cei doi? întrebă unul dintre ei cu o voce groasă.

-Sunt prieteni de încredere! răspuse Crenguța.

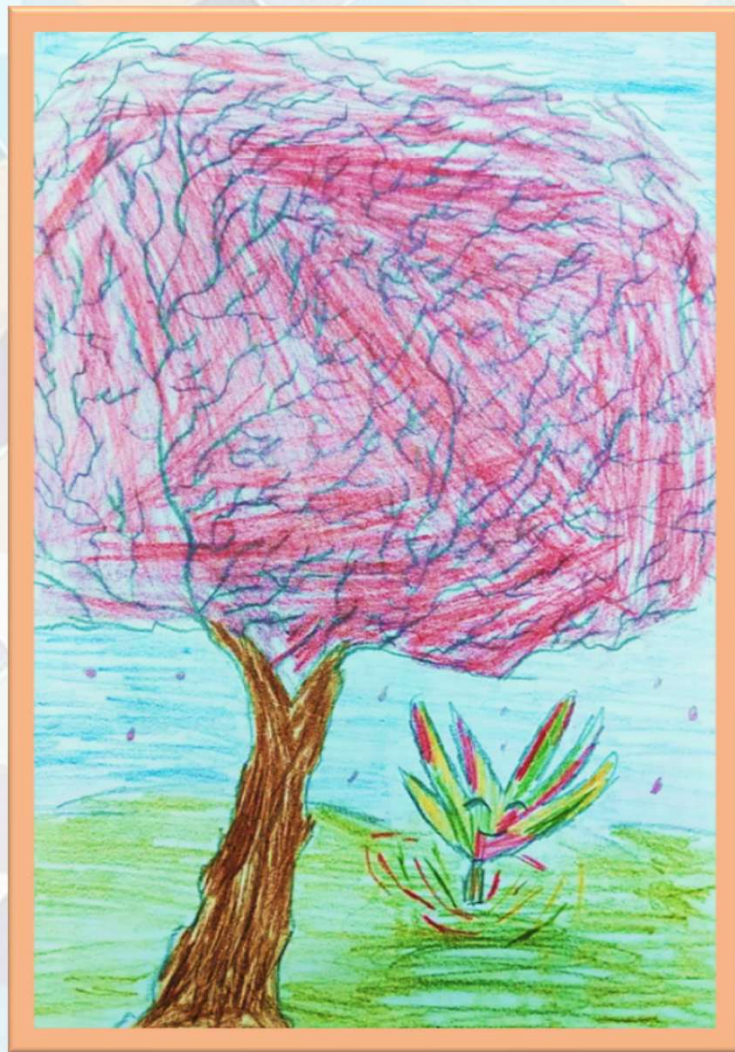

Cavalerii au înțeles că nu sunt un pericol și au deschis poarta pentru ca cei trei să intre în regat. Înăuntru totul era colorat și înflorit. În fața lor, apărură o frunză mare, strălucitoare, parcă era din cristal.

- Copii, ce căutați aici? întrebă Primăvara, cu vocea ei blândă.

- Vrem să aflăm povestea ta.

- Ooo, vedeți voi, m-am născut din Soare. Pe când era mic și roșu, mi-a dat sarcina de a aduce viață pe Terra, iar de atunci, asta am făcut și voi continua mereu.

Olăreanu Luca-Andrei

Clasa a IV-a A

Coordonator, prof. înv. primar Carla-Daniela Grădinaru

Mama, icoană a vieții

Mama, pentru mine, este cea mai dragă ființă de pe Pământ, deoarece mi-a oferit o șansă la viață și m-a ajutat să mă ridic atunci când eram trist și pierdut. Mama a fost și este mereu alături de mine, indiferent de greutățile întâmpinate, oferindu-mi iubire necondiționată și puterea de a merge mai departe. Aceasta este precum lumina care alungă întunericul și îmi dezvăluie calea dreaptă — calea care, într-o zi, mă va face să fiu și mai recunoscător față de mama mea, care mereu m-a iubit și m-a îngrijit cu blândețe.

În fiecare zi îi mulțumesc mamei pentru toate sacrificiile pe care le-a făcut pentru mine, ca eu să am un viitor cât mai luminat și pentru toate sfaturile înțelepte care m-au învățat să fiu un om mai bun și să înfrunt orice obstacol. Lângă mama, mereu îmi găsesc liniștea pe care o caut în momentele grele și alinarea pe care mi-o dăruiește, un cadou care nu poate fi descris decât prin sentimente de iubire.

Recunoștința față de mama mea dragă nu cunoaște margini, iar uneori, tăcerea acesteia mă duce cu gândul într-un loc minunat, unde speranța și echilibrul se împletesc armonios cu liniștea. Îmi aduc aminte că, mic fiind, mama avea atâta grijă și răbdare cu mine, încât mă făcea să mă simt în siguranță și îmi alunga fricile prin simpla sa prezență.

Acum, când totul devine mai greu, mama mereu mă susține și mă îndrumă pentru ca rezultatele mele să dea roade și, totodată, realizez cât de recunoscător ar trebui să fiu față de persoana care are grijă mereu de mine și care mă ajută oricând.

În fiecare seară îmi amintesc cum mama, deși era frântă de oboseală, se juca cu mine și îmi dădea bucuria pe care eu o doream. Ea rămâne dovada că dragostea nu cere nimic în schimb. Îmi doresc ca reușitele mele să devină, în timp, cea mai frumoasă mulțumire pentru tot ceea ce mama a sădit în sufletul meu .

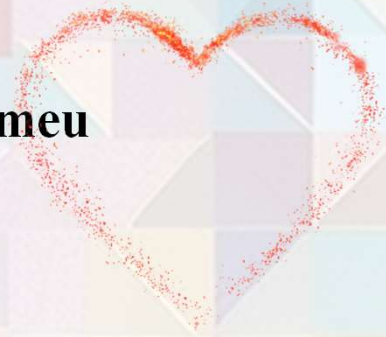
Icoană a vieții, mama va rămâne lumina generatoare de sens, bucurie și armonie.

Hanganu Rareș
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Mama, lumina sufletului meu

Mama este ca o rază de soare într-o dimineată rece de iarnă, încălzindu-mi inima ori de câte ori viața pare mai grea.

Glasul ei dulce este asemenea unui cântec lin, care alungă norii întunecați ai supărării și aduce liniște în sufletul meu. Ochii mamei strălucesc ca două stele pe cerul nopții, veghind neobosiți asupra mea. Măinile ei harnice sunt ca niște aripi de înger, care mă ocrotesc și mă ridică atunci când cad.

Uneori, vocea ei devine ca un vânt blând de primăvară, care mă mângâie și îmi dă curaj să merg mai departe. Casa prinde viață în prezența mamei, parcă pereții zâmbesc, iar ferestrele dansează în lumina zilei. Fără ea, totul ar fi tăcut și lipsit de culoare, ca o grădină fără flori.

Dragostea mamei este un ocean fără margini, adânc și misterios, în care mă pierd de fiecare dată când am nevoie de alinare. Ea este eroul meu nevăzut, o stea care nu apune niciodată pe cerul copilăriei mele.

Pentru mine, mama nu este doar o persoană, ci un univers întreg, plin de iubire, grijă și lumină.

Huțanu Delia
Clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Ziua Mamelor

Era 26 februarie și ningeă uimitor. Împreună cu Eliza și Costina, am mers afară să participăm la diferite jocuri, dar cel mai palpitant a fost „jocul bulgărilor de zăpadă”. După ce a intervenit plictiseala, ne-am oprit din jucat și am spus:

-Abia aștept să vină primăvara! am strigat eu fericită

-Și eu! spune Eliza.

-Eu abia aștept să vină 8 martie, ca să îi dăruiesc mamei mele un măștișor, spune Costina entuziasmată.

Au trecut două zile, o nouă seară în care mă așez la somn cu gândul că mâine este ziua de 1 martie și nu va mai fi mult până la 8 Matie.

Timpul a trecut și în sfârșit este 8 martie și am ținut minte ca este “Ziua Mamelor”. M-am ridicat din pat și am luat măștișorul pregătit pentru mama lângă care am atașat un ghiocel din grădină.

Ciubotariu Ianis
Clasa a VII-a B
Coordonator, prof. Daniela Moraru

Când am ajuns în bucătărie, mama muncea de zor la micul-dejun, iar eu nerăbdătoare, am strigat-o:

-Mama, uite darul meu pentru ziua ta!

Mama s-a uitat surprinsă și mi-a zâmbit, zicând:

-Mulțumesc, scumpa mea!

-Te iubesc, mama și îți mulțumim pentru tot ceea ce faci pentru noi!
am exclamat eu emoționată.

-Și eu te iubesc, draga mea! m-a îmbrățișat mama cu lacrimi în ochi.

Mai apoi, am pornit spre o plimbare la locul de joacă unde parcă și natura înflorise și prinse viață.

Iacobescu Antonia-Maria

Clasa a IV-a B

Coordonator, înv. Ana-Maria Popa

Omul sfințește locul

Se spune că „Omul sfințește locul”, iar eu cred că acest proverb este ca o lumină care ne arată cât de important este sufletul omului. Un loc, oricât de frumos ar fi, fără oameni buni, rămâne rece și pustiu, ca o casă fără ferestre.

Am văzut acest lucru la bunicii mei, la țară. Curtea lor nu este mare, dar pare un colț de rai. Florile zâmbesc în fiecare dimineață, iar pomii își întind crengile ca niște brațe primitoare. Totul trăiește parcă datorită grijii și iubirii lor.

Covalschi Iasmina
Clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Bunicul muncește pământul cu răbdare, iar pământul, recunoscător, îi răspunde cu roade bogate. Bunica îngrijește casa, iar aceasta strălucește ca o oglindă în soare. Prin hărnicia și dragostea lor, locul prinde viață și devine special.

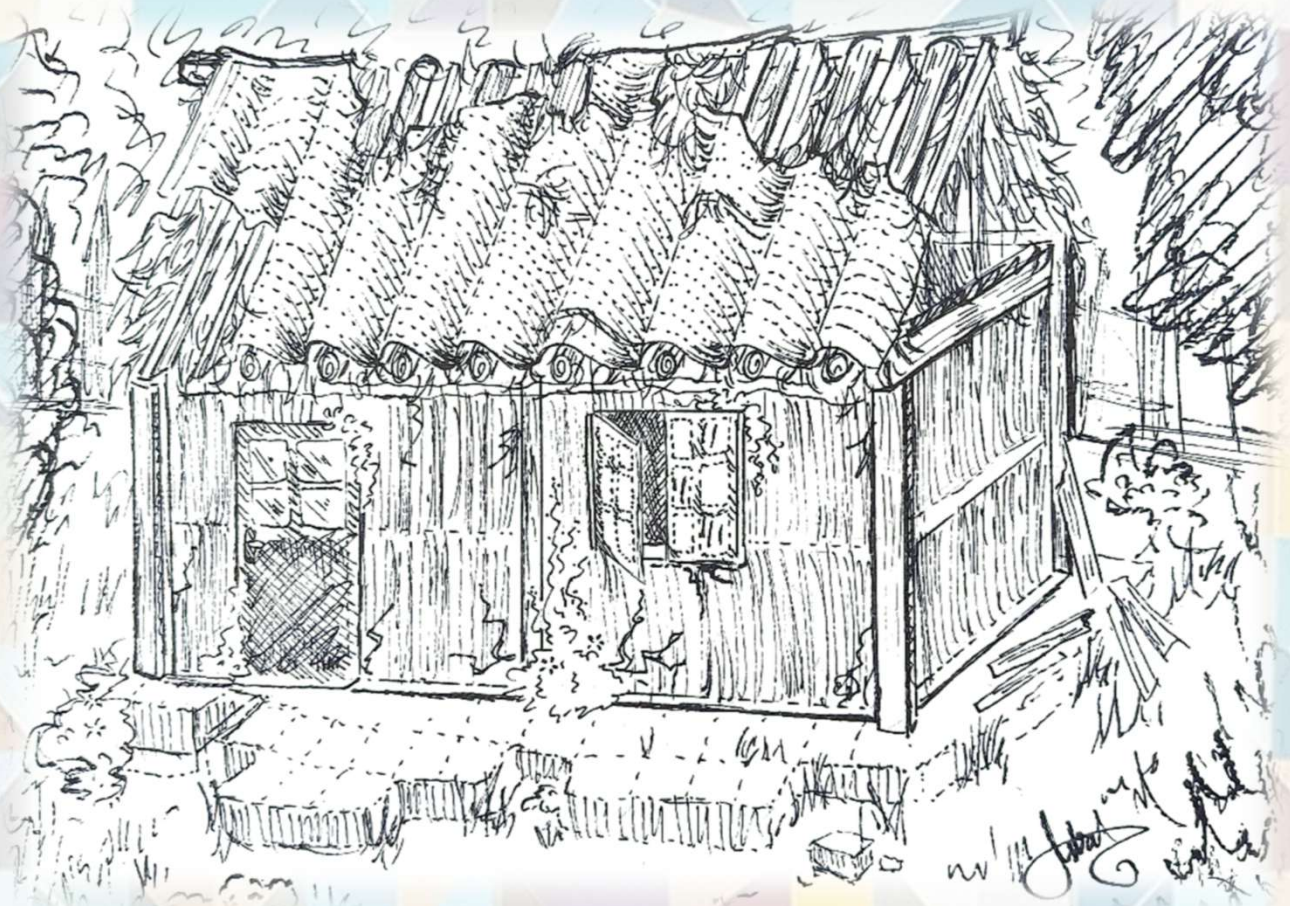
Cred că omul este ca o scânteie care aprinde frumusețea din jur. Dacă este bun, muncitor și plin de suflet, poate transforma orice loc într-un spațiu plin de căldură și lumină.

De aceea, proverbului „Omul sfințește locul” îi dau dreptate: nu locul îl face pe om, ci omul dă valoare locului, asemenea unui artist care colorează o pânză albă.

Huțanu Delia

Clasa a VI-a A

Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Aionesei Maria

Clasa a VII-a A

Coordonator, prof. Mihaela Burlea

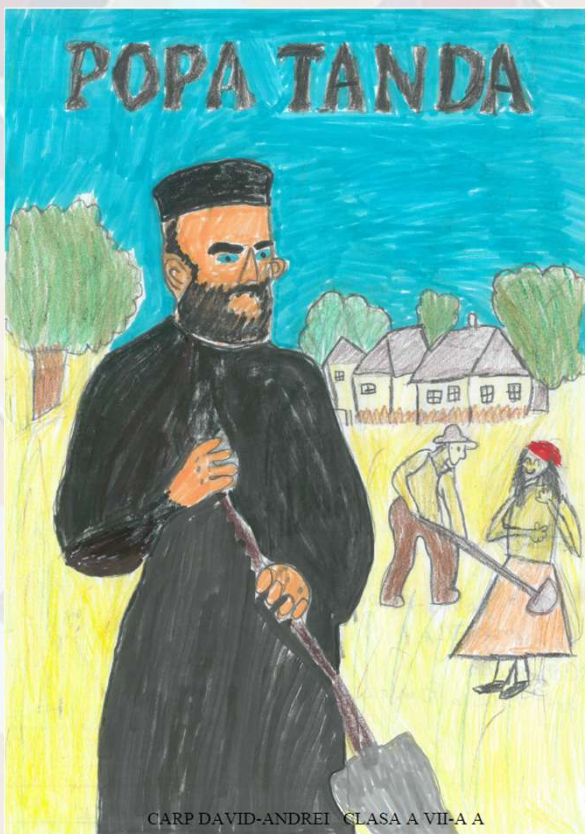

Lumina din inima satului

Se spune din bătrâni că „omul sfințește locul”, iar eu am înțeles cu adevărat acest lucru abia vara trecută, când l-am cunoscut pe bunicul Andrei. El locuiește într-un sat mic, ascuns printre dealuri, unde timpul pare să curgă mai lent.

La prima vedere, casa bunicului Andrei nu este cea mai mare sau mai mândră din sat. Însă, îndată ce treci poarta, simți că ai intrat într-o altă lume. Grădina lui este mereu plină cu flori colorate, rânduite cu atâta grijă, încât par să zâmbească trecătorilor. Chiar și drumul din fața porții este mereu măturat, iar băncuța de lemn de la umbra nucului îi poștește pe toți la odihnă.

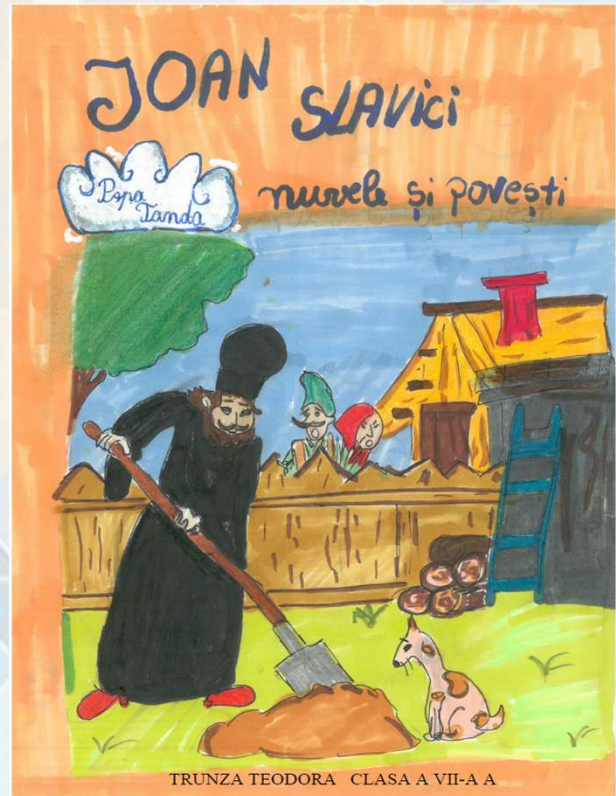

Bunicul Andrei nu este un om bogat, dar are o inimă de aur. Într-o zi, l-am întrebat de ce muncește atât de mult pentru a îngriji livada, dacă oricum împarte cele mai bune fructe cu vecinii. El mi-a răspuns blând: „Dragul meu, un loc este doar pământ și piatră, până când cineva îi dă suflet prin muncă și bunătatea sa”.

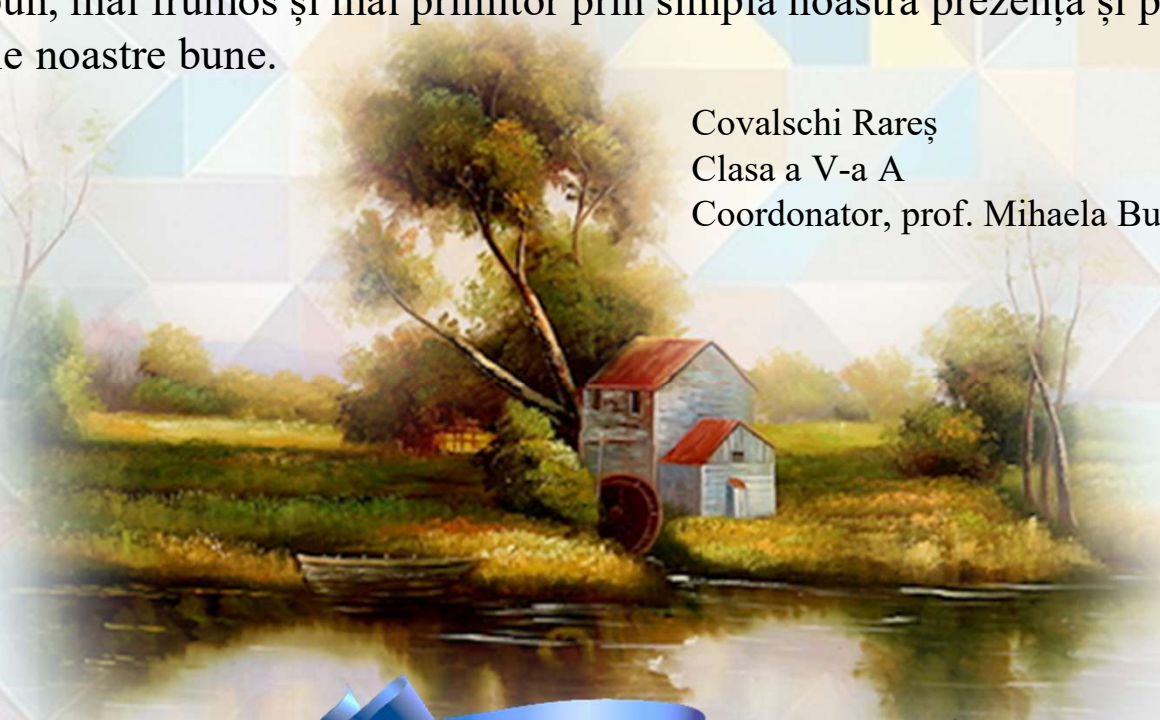

Am observat cum, datorită lui, și ceilalți săteni au început să se schimbe. Văzând cât de frumos arată grădina bunicului, vecinii au început și ei să-și curețe curțile și să planteze trandafiri. Chiar și parcul părăsit din centrul satului a fost curățat, după ce bunicul a mers singur, într-o dimineață, să adune resturile lăsate de alții. El nu a certat pe nimeni, pur și simplu a început să facă bine, iar exemplul lui a fost molipsitor.

Prin tot ceea ce face, bunicul Andrei dovedește că nu hainele scumpe sau palatele îl fac pe om prețios, ci grija pe care o poartă lumii din jurul său. El a transformat un loc de pământ într-un mic colț de rai. Am învățat de la el că, oriunde ne-am afla, avem puterea de a face locul mai bun, mai frumos și mai primitiv prin simpla noastră prezență și prin faptele noastre bune.

Covalschi Rareș
Clasa a V-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

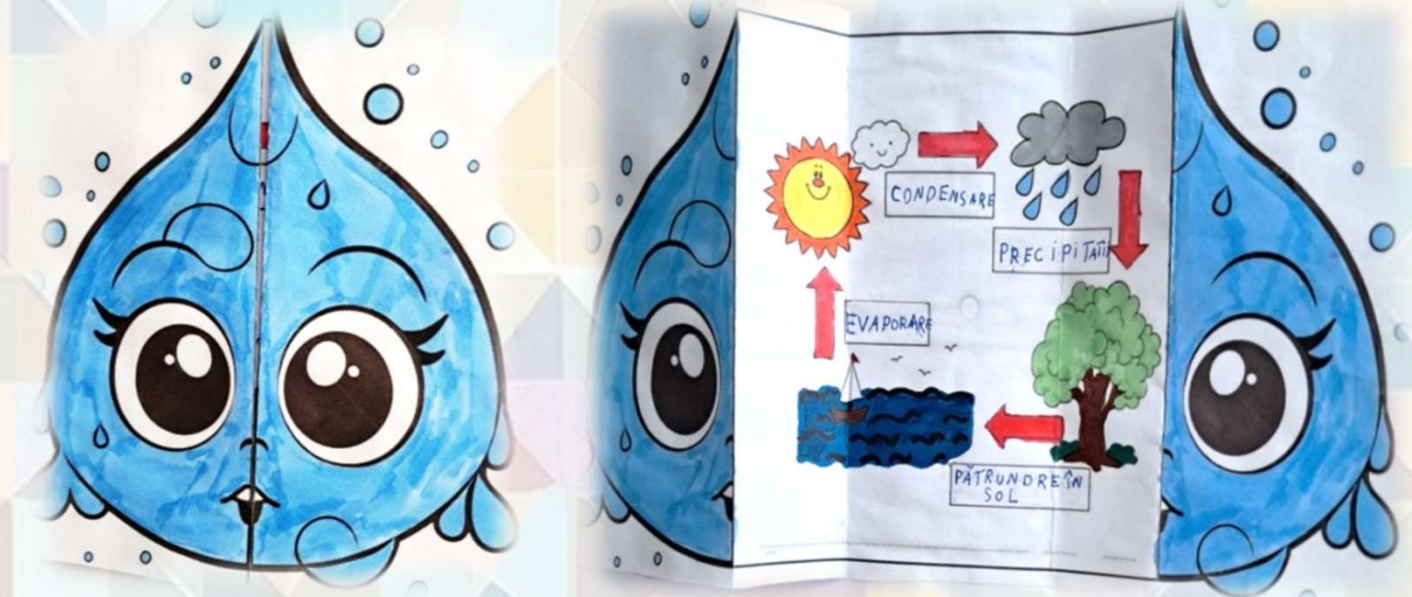
Călătoria unei picături de apă

A fost odată o picătură de apă ce trăia în adâncul mării și visa să vadă lumea. Într-o zi soarele a încălzit apa atât de tare încât picătura s-a ridicat ușor spre cer, transformându-se în vapor de apă. Astfel a început marea ei aventură.

Sus pe cer picătura s-a întâlnit cu alte picături surori și au format un norișor alb și pufos. Purtat de vânt peste țări și orașe, norul a ajuns deasupra munților. Aerul rece a făcut ca picătura să devină din nou apă și să cadă sub formă de ploaie peste pădurile verzi.

Picătura a căzut pe frunza unui copac apoi s-a prelinș în pământ ajutând o floare să crească mare și frumoasă. De acolo a ajuns într-un izvor, iar izvorul a dus-o într-un râu grăbit. Picătura a pornit din nou la drum prin sate și orașe până când râul s-a vărsat în mare.

Picătura era fericită pentru că i s-a îndeplinit dorința. A învățat că apa călătorește mereu și ajută plantele, animalele și oamenii și astfel călătoria ei continuă, continuă....

Rusu Alexandra Maria
Clasa a III-a B
Coordonator, prof. înv. primar Cătălina Bălțeanu

Tehnologia în viața noastră

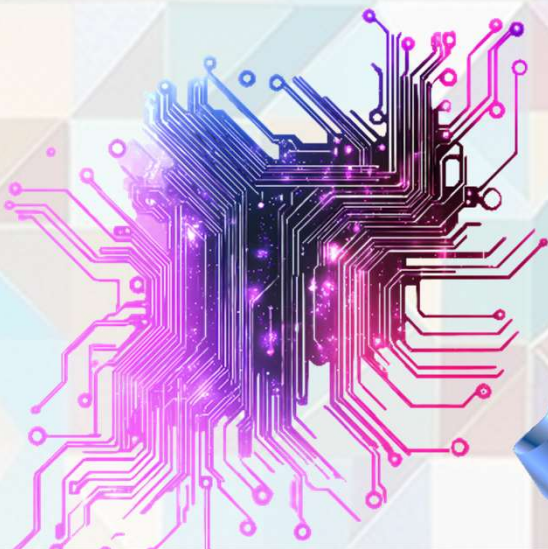
Zi de zi suntem înconjurați de tehnologie și aproape că nu ne mai dăm seama. Telefonul sună mereu, laptopul așteaptă să lucrăm ceva, iar internetul ne aduce știri și videoclipuri în câteva secunde. Uneori mă gândesc cât de mult ne schimbă acest aspect rutina și felul în care vorbim cu oamenii din jur.

Pentru noi, tinerii, tehnologia e o fereastră către lume. Putem învăța orice, putem vedea locuri pe care nu le vom vizita niciodată.

Pentru părinți, e mai mult un instrument de ajutor la muncă sau organizarea treburilor de acasă. Dar uneori simt că suntem prea prinși în telefoane și uităm să ne bucurăm de moment.

E ușor să pierdem echilibrul. Cred că tot ce trebuie e să ne folosim de tehnologie fără să ne pierdem timpul și clipele frumoase cu cei dragi.

La urma urmei, oamenii rămân mai importanți decât ecranele!

Caragea David Andrei
Clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Anca Vintilă

CAPITOLUL III

IPOSTAZE CODRENIENE

Festivalul Prieteniei

Săptămâna Prieteniei - prima săptămână din luna martie 2026, parte din Proiectul Regional "Festivalul Prieteniei" - ediția XVIII-a, inclus în Calendarul Proiectelor Educative Extrașcolare Regionale al Inspectoratului Județean Iași și coordonat de CJRAE Iași, a unit activități diverse în speranța promovării prieteniei, acceptării, nonviolentei, altruismului, compasiunii, colaborării, solidarității și a unui climat școlar bazat pe respect și sprijin reciproc.

Festivalul Prieteniei

Astfel, preșcolarii și elevii din învățământul primar ne-au încântat cu o expoziție de desene pe gardul exterior al școlii, sub coordonarea prof. învățământ preșcolar, Acătănoaie Marilena, Bănesanu Manuela, Leaua Indira și prof. învățământ primar Costiniuc Ionela, Grădinaru Carla, Popa Ana-Maria, Grecu Eliza-Carolina, Bălțeanu Cătălina, iar elevii din clasele gimnaziale și-au antrenat abilitatea de a lucra în echipă în cadrul activităților "Creionul Prieteniei" și "Hora Prieteniei", sub coordonarea dnei profesor Moraru Andreea.

Tot în această săptămână am marcat "Ziua Gestului Frumos", prin intermediul unor ateliere creative, în cadrul cărora elevii din învățământul primar coordonați de prof. Grădinaru Carla și Costiniuc Ionela au realizat floricele și inimioare pentru a le dăru personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic.

Elevii s-au arătat entuziași, iar activitățile s-au bucurat de succes!

Coordonator instituțional al proiectului,
profesor-consilier școlar Filip Elena

Concursul Județean Literar – Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu...”

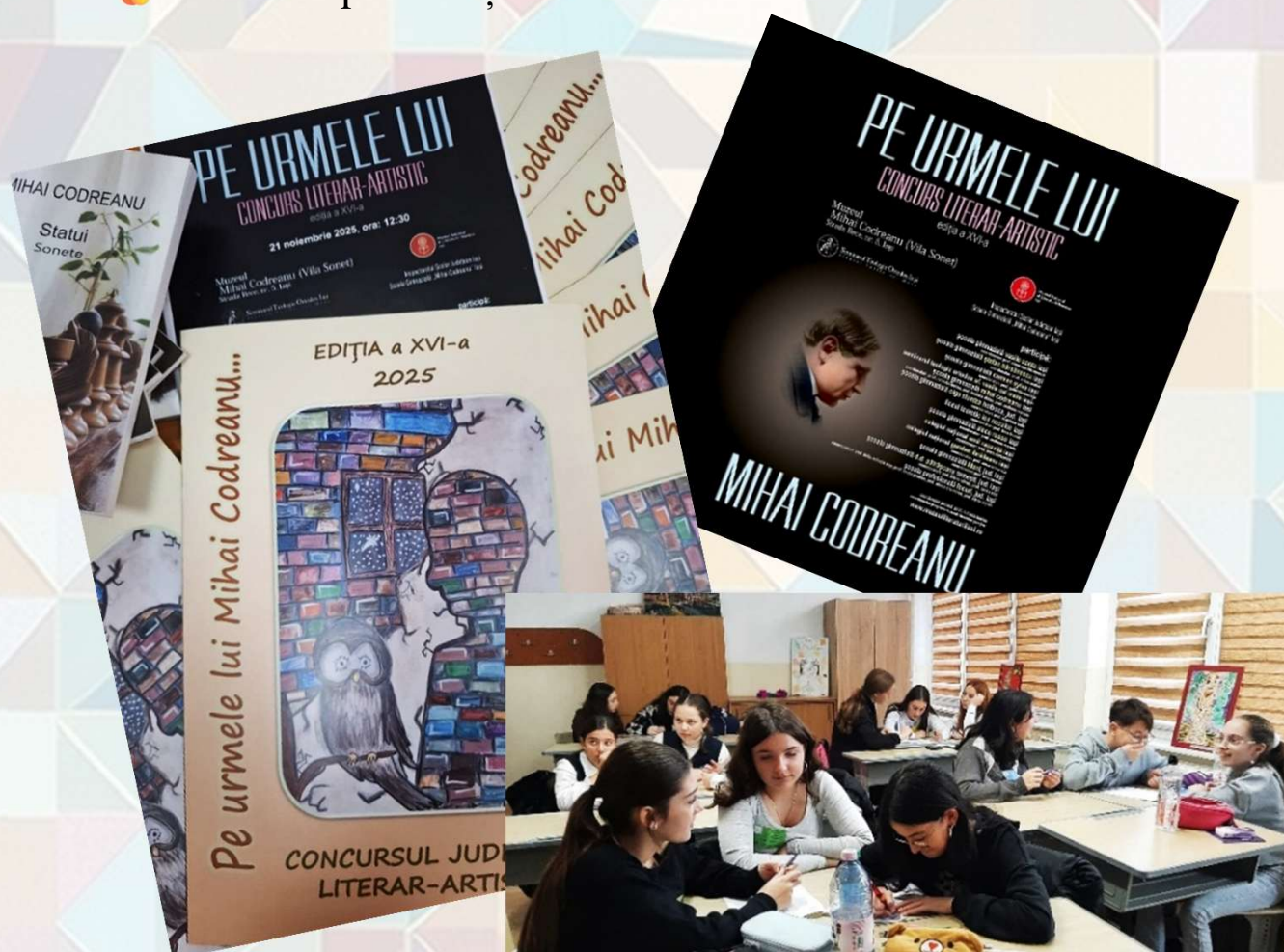
📅 În perioada noiembrie - decembrie a avut loc cea de-a XVI-a ediție a Concursului Județean Literar - Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu”..., realizat în parteneriat cu Muzeul Literaturii Române și Inspectoratul Școlar Județean Iași și coordonat de prof. Mihaela Burlea și Beatrice Panțiru, muzeograf al Casei Memoriale „Mihai Codreanu” Iași.

🎨 La cele două secțiuni - literară și de creație plastică - au participat 64 de elevi din 12 școli ieșene interesați de cunoașterea vieții și operei lui Mihai Codreanu, personalitate marcantă a primei jumătăți a secolului XX, poet, publicist și traducător.

Invitat special a fost dl. Preot pro. dr. Bogdan Anistoroaie de la Seminarul Teologic „Sf. Vasile cel Mare”.

🙌 Mulțumim organizatorilor, profesorilor coordonatori și elevilor participanți la acest proiect de tradiție!

👏 Felicitări premianților!

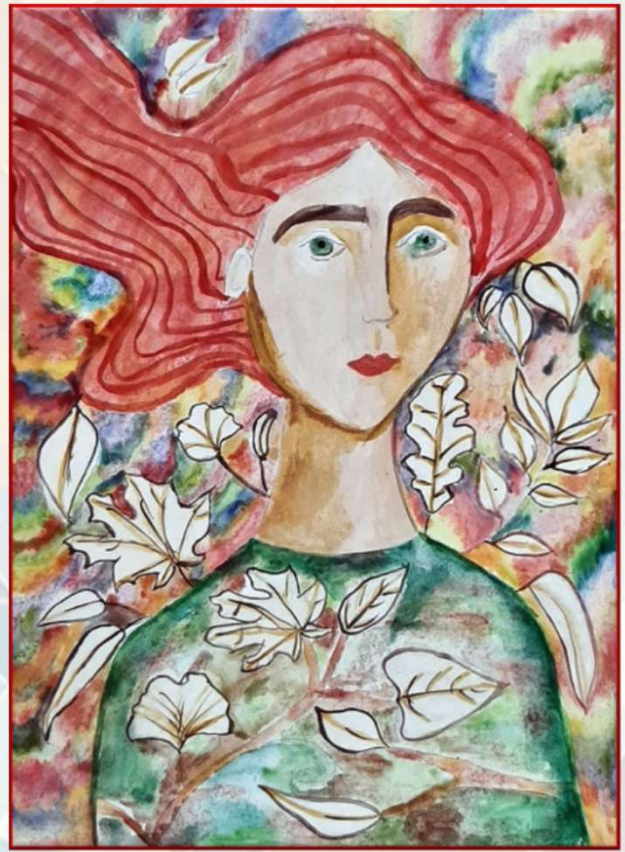
Concursul Județean Literar - Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu...”

Coordonator, prof. Mihaela Burlea

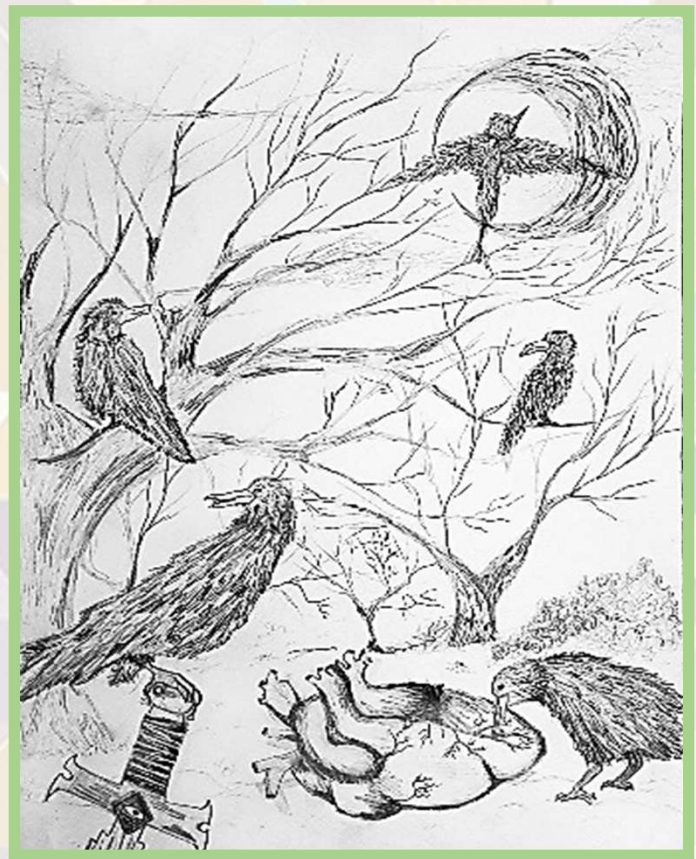

Concursul Județean Literar - Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu...”

Concursul Județean Literar - Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu...”

Concursul Județean Literar - Artistic „Pe urmele lui Mihai Codreanu...”

Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Comuniune în rugăciune cu Sfinții Trei Ierarhi

Sărbătoarea din data de 30 ianuarie 2026 a fost încununată cu prăznuirea Sfinților Trei Ierarhi, ocrotitorii școlii noastre, moment deosebit pentru elevii claselor pregătitoare, a III-a A și a-IV-a B care au participat la Sfânta Liturghie, în Biserica „Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul”.

Elevii au fost însoțiți de doamna profesor de religie Chiroșcă Mihaela și de doamnele învățătoare Lupu Clara și Costiniuc Ionela. Având drept cuvânt călăuzitor pe Părintele Arsenie Papacioc, am fost înălțați duhovnicește spre Împărăția lui Dumnezeu așa cum el însuși ne povățuiește, spunând că, este atât de necesară și de obligatorie participarea la Sfânta Liturghie, mai mult decât ne sunt necesari lumina și aerul.

Dumnezeu ține pământul mai mult pentru Sfânta Liturghie ce se săvârșește pe el. Liturghia este cea mai mare lucrare pe pământ și folosul dincolo de închipuire al întregii creații a lui Dumnezeu.

În timpul Sfintei Liturghii elevii s-au sfințit prin împărtășirea cu Cinstitul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, iar prin primirea Sfintei Taine a Împărtășaniei s-au unit cu bucurie în mod real cu Însuși Izvorul harului, cu Iisus Hristos, Mântuitorul lumii.

Prin rugăciunea lor curată, elevii au adus slavă Sfintei Treimi și cinstire Sfinților Trei Ierarhi, amintindu-ne că nu există loc mai înălțător, decât Casa Tatălui ceresc. Ca semn al dragostei și bunătații, la sfârșitul slujbei, elevilor le-au fost oferite dulciuri. Această binecuvântată zi ne-a ajutat să ne îmbogățim sufletește, să ne încărcăm mintea și inima cu dragoste, pace, bunătațe și bucurie spre folosul zidirii noastre spirituale.

Coordonator, prof. Mihaela Chiroșcă

Concursul „Bucuria bradului împodobit” - o poveste despre creativitate și sărbătoare -

În apropierea sărbătorilor de iarnă, școala noastră s-a umplut de culoare, entuziasm și multă imaginație. Ediția a II-a a concursului „Bucuria bradului împodobit” a adunat elevi și profesori într-o activitate care a transformat pregătirea Crăciunului într-o adevărată sărbătoare a creativității.

Sub coordonarea doamnei profesor pentru învățământ primar Iuliana Iordăchel, proiectul a reunit zece clase care au acceptat provocarea de a crea cei mai frumoși și originali brazi împodobiți. Fiecare clasă a lucrat în echipă, iar ideile elevilor au prins viață în ornamente realizate cu migală, în combinații de culori îndrăznețe și în decorațiuni pline de imaginație.

Atmosfera din școală a fost una de bucurie și colaborare. Elevii au lucrat împreună, au împărtășit idei și au descoperit că adevărata valoare a unui astfel de concurs nu este doar competiția, ci și experiența de a crea ceva frumos împreună.

În urma jurizării, clasa a IV-a A, coordonată de doamna profesor pentru învățământ primar Grădinaru Carla, și clasa a VI-a A, coordonată de profesor Onuță Vlad, au fost desemnate câștigătoarele ediției din acest an. Totuși, fiecare clasă participantă a contribuit la farmecul evenimentului: I A, I B, clasa a II-a, clasa a III-a A, clasa a IV-a B, clasa a V-a, clasa a VII-a A, precum și preșcolarii de la Grădinița Nr. 4, care au impresionat prin entuziasm și idei creative.

Evenimentul a fost susținut de Asociația de Părinți, care a recompensat clasele câștigătoare cu premii, sporind entuziasmul și motivația elevilor.

Astfel, „Bucuria bradului împodobit” nu a fost doar un concurs, ci o experiență care a unit elevi, profesori și părinți într-un moment special, plin de lumină, creativitate și spirit de sărbătoare.

O amintire frumoasă care va rămâne, cu siguranță, în inimile tuturor participanților.

Coordonator, prof. înv. primar Iuliana Iordăchel

Cele două clase câștigătoare ale ediției a II-a:

Bradul clasei a VI-a A

Bradul clasei a IV-a A

Interviu cu viitorul

Proiectul Județean „Interviu cu viitorul meu”, înscris în Calendarul Proiectelor Educative Extrașcolare Județene al Inspectoratului Școlar Județean Iași, coordonat de CJRAE Iași a oferit oportunitatea elevei din clasa a VII-a A, Frunză Teodora, de a scrie despre viitoarea sa carieră și de a participa la Simpozionul Județean cu același nume, care a marcat lansarea broșurii "Interviu cu viitorul meu", ediția 2026, cuprinzând lucrări ale elevilor ce reflectă planurile lor de viitor, alegerea unor cariere în concordanță cu valorile, interesele și abilitățile lor.

O felicităm pe eleva noastră pentru implicarea și entuziasmul cu care și-a așezat pe hârtie idealul carierei de succes.

Viitorul pe care mi-l construiesc

Frunză Teodora, clasa a VII-a A

Viitorul este un subiect la care mă gândesc destul de des. Uneori mi-l imaginez foarte clar, alteori pare plin de necunoscut și surprize. Totuși, știu că viitorul meu depinde în mare parte de alegerile pe care le fac în prezent, de seriozitatea cu care tratez lucrurile și ambiția mea de a reuși.

Îmi doresc un viitor stabil, frumos și plin de realizări, dar mai ales un viitor în care sunt fericită și mulțumită de mine. Am încredere că voi ajunge să am acel viitor, pentru că știu ce-mi doresc și asta mă va ajuta deja să fac pași mici în direcția dorită de mine.

Mi-aș dori să ajung medic. Îmi place să ajut pe cei din jur, să fiu atentă la nevoile lor, să fac bine.

Știu că va fi un drum lung, dar sunt dispusă să depun tot efortul, pentru că îmi doresc o profesie respectată, care să-mi aducă statut social și satisfacție profesională.

Sunt o persoană foarte muncitoare, consecventă, care nu renunță ușor și care încearcă mere și mereu până își atinge obiectivele. Chiar dacă am mai avut parte de eșecuri, acestea m-au motivat mai mult, pentru că eu le consider experiențe de învățare.

Mă aștept pe parcursul meu profesional să întâlnesc și eșecul, însă știu că nu voi fi singură: mă am în primul rând pe mine, cu toate calitățile mele și pe părinții mei, care îmi vor fi sprijin și alinare.

În acest drum lung, nu voi singură. Îi am pe părinții mei alături, care mă susțin în tot ce fac. N-aș reuși fără ei. Voi avea nevoie de suportul lor emoțional, de încurajările lor în momentele dificile, de sprijinul lor financiar. De asemenea, profesorii îmi vor fi ghid, îmi vor arăta calea și mă vor ajuta să mă descopăr mai mult și să-mi dezvolt abilitățile de care voi avea nevoie în viitoarea mea carieră.

În primul rând, îmi doresc să termin studiile cu rezultate bune. Educația este baza succesului în viață și știu că fără muncă și perseverență nu pot ajunge acolo unde îmi doresc. Chiar dacă uneori întâmpin dificultăți, încerc să nu renunț și să învăț din greșeli.

Vreau profesia de medic pentru că știu că mi se potrivește și că o să îmi ofere satisfacție. Nu îmi doresc doar un loc de muncă, ci o profesie care să mă reprezinte și să îmi ofere posibilitatea de a evolua. Vreau să mă trezesc dimineața motivată și să simt că munca mea are un scop.

Cred că succesul nu înseamnă doar bani, ci și respect, apreciere și împlinire sufletească. Îmi doresc să contribuie la societate și să fac ceva util pentru cei din jur.

Pe lângă carieră, îmi imaginez un viitor în care voi avea parte de experiențe frumoase. Mi-ar plăcea să călătoresc, să descopăr locuri noi și să cunosc oameni diferiți. Călătoriile ne ajută să înțelegem mai bine lumea și să ne dezvoltăm. Îmi doresc să văd orașe mari, să admir peisaje spectaculoase și să învăț lucruri noi din fiecare experiență.

Un alt aspect important al viitorului meu este familia. Îmi doresc să am lângă mine oameni care mă iubesc și mă susțin.

Vreau să construiesc relații bazate pe încredere, sinceritate și respect. În viitor, mi-ar plăcea să am propria mea familie și să ofer sprijin și afecțiune celor dragi. Cred că familia este cea care ne oferă echilibru și putere în momentele dificile.

De asemenea, îmi doresc să evoluez constant ca persoană. Vreau să devin mai încrezătoare, mai organizată și mai perseverentă. Știu că vor exista obstacole, dar fiecare problemă mă va ajuta să devin mai puternică. Îmi propun să nu renunț ușor și să lupt pentru visurile mele, indiferent de dificultăți.

Mă văd peste ani ca fiind un medic bun, pregătit, empatic, mereu cu dorința de formare continuă, sociabil, centrat pe a face bine, a sprijini pacienții dar și colectivul de colegi. De asemenea, mă văd coordonând studenții și medicii rezidenți, pentru că îmi place să ofer din cunoștințele mele și celorlalți. Îmi place de asemenea să lucrez în echipă și consider că voi fi un coleg bun și implicat în colectivul de medici, care va fi dispus să se dedice proiectelor comune și să atingă nevoile oamenilor suferinzi.

În concluzie, viitorul meu este plin de speranță și dorință de reușită. Îmi doresc o carieră frumoasă, o familie unită și o viață echilibrată. Sunt conștientă că succesul nu vine peste noapte, dar prin muncă, ambiție și încredere în mine pot să îmi construiesc viitorul pe care mi-l doresc.

Cred cu tărie că fiecare zi reprezintă o nouă șansă de a deveni mai bună și de a face un pas înainte spre visurile mele.

„Viitorul meu începe astăzi, iar fiecare pas mic mă apropie de persoana care vreau să devin.”

Coordonator, profesor-consilier școlar Filip Elena

Suflet de copil

Despre bunătate, Esop spunea: ”Niciun act de bunătate, oricât de mic, nu este niciodată irosit”.

În luna decembrie, elevii din ciclul primar și gimnazial (cl. a III-a A, cl. a II-a A și cl. a V-a A) de la Seminarul Teologic Ortodox Sf. Vasile cel Mare structura “Mihai Codreanu “ Iasi, coordonați de înv. Costiniuc Ionela, înv. Grecu Eliza și prof. religie Chiroșcă Mihaela, au primit mulțumiri și felicitări din partea conducerii Căminului de Pensionari " Sf. Cuv.Parascheva" Iași pentru punerea în scenă a emoționantei scenete “ Nașterea Domnului Iisus Hristos” și pentru frumoasele colinde care i-au bucurat pe bunici.

La sfârșitul serbării, pentru pastrarea obiceiurilor din luna decembrie, bunicii le-au daruit copiilor bomboane și colăcei.

Parteneriatul educațional sprijină promovarea imaginii instituțiilor școlare, acționând în mod pozitiv asupra comportamentului elevilor.

Într-o atmosferă de sărbătoare ne-am îndreptat pașii spre Școala Specială “Constantin Paunescu” unde am vestit Nașterea Domnului prin colind și vers. Aici ne-a întâmpinat Moș Crăciun cu bucurie și surprize.

Lao Tzu susținea că ”Bunătatea în cuvinte creează încredere, bunătatea în gândire creează profunzime iar bunătatea dăruirii creează dragoste” .

Când faci acte de bunătate ai un sentiment minunat în interior.
Bunătatea este o virtute importantă ce se manifestă zilnic în
comportamentul creștinului.

Copiii învață acasă gesturile frumoase iar educația din școală
susține aceste comportamente prin organizarea de activități, ajutându-i
și pe alții. Calătoria noastră continuă și iată -ne ajunși la C.C.D unde
am emoționat prin colindele pregătite de noi cu mult suflet.

Coordonatori:

Prof. Inv. primar Ionela Costiniuc

Prof. Inv. primar Eliza Grecu

Prof. de religie Mihaela Chiroscă

Darul Vieții în Culori și în Cuvinte

„Lumea întreagă este un dar al iubirii lui Dumnezeu, un text din care noi trebuie să silabisim iubirea Lui.”

(Sf. Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae)

Începutul primăverii aduce cu sine nu doar renașterea naturii, ci și un prilej de profundă reflecție asupra celui mai prețios dar lăsat de Dumnezeu omenirii: viața. Tradițional, luna martie este luna în care comunitatea noastră creștină sărbătorește și apără acest dar prin mișcarea Pro Vita și inițiativa „Marșul pentru Viață”.

Anul acesta, elevii școlii noastre s-au alăturat acestei chemări printr-o activitate de suflet, transpunând în imagini și cuvinte viziunea lor curată despre sfințenia vieții, despre familie și despre dragostea maternă. În cadrul unei activități creative dedicate lunii pentru viață, tinerii noștri au realizat o serie de afișe digitale de o sensibilitate artistică și spirituală remarcabilă.

Coordonator, prof. Anca-Margareta Vintilă

Nu măsurăm timpul, ci momentele: Arta de a deveni

Viața nu vine cu instrucțiuni. Nu există un manual care să ne spună exact cine trebuie să fim sau unde ar trebui să ajungem. Și, poate, aceasta e partea cea mai frumoasă.

Când suntem mici, credem că sensul vieții e ceva mare, spectaculos. Că într-o zi vom avea un moment clar în care vom înțelege totul. Adevărul e că sensul nu apare dintr-odată. Se construiește în timp, din lucruri mărunte: dintr-o conversație sinceră, dintr-un eșec care ne învață mai mult decât un succes, din curajul de a încerca din nou, chiar și atunci când ne e teamă.

Viața nu înseamnă doar rezultate, diplome sau planuri perfecte. Înseamnă emoții, relații, greșeli, lecții. Înseamnă proces. Înseamnă devenire.

Uneori ne grăbim să aflăm „care e sensul?”. Dar poate că sensul nu e un răspuns fix. Poate că e felul în care alegem să trăim fiecare zi. Felul în care îi tratăm pe ceilalți. Felul în care ne ridicăm după ce cădem. Poate că viața nu e despre a avea toate răspunsurile. Poate că e despre a avea curajul să punem întrebări. Și, mai ales, despre a rămâne oameni - sensibili, imperfecti, dar sinceri.

Sensul vieții nu e ceva ce găsim. E ceva ce devenim.

Caragea David Andrei
Clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Anca Vintilă

Matematica și arhitectura gândirii

„Învățând matematica, înveți să gândești.”
(Grigore Moisil)

De multe ori, matematica este privită doar ca un obstacol necesar pentru a obține o notă bună sau ca un șir nesfârșit de ecuații pe care trebuie să le memorăm. Totuși, adevărata ei valoare nu stă în capacitatea de a reține formule, ci în modul în care ne sculptează mintea. Învățând matematica, învățăm, de fapt, să abordăm viața cu o minte clară și antrenată.

Dincolo de cifre, această disciplină ne învață despre arta de a descompune complexitatea. Matematica ne învață să nu ne panicăm, ci să descompunem o problemă uriașă în pași mici, logici și ușor de gestionat. Este abilitatea care ne ajută, mai târziu, să planificăm un buget sau să depășim o criză.

Într-o lume plină de dezinformare și știri false, matematica ne antrenează să cerem dovezi. Ne formează reflexul de a ne întreba mereu: „*Are sens acest rezultat?*”. Este filtrul care ne ajută să luăm decizii bazate pe fapte, nu pe presupuneri. Fiecare demonstrație geometrică sau algebrică este un exercițiu de argumentare ascuțită. Învățăm să nu lăsăm nicio afirmație nejustificată.

Poate cel mai prețios, dar mai puțin evident beneficiu al matematicii, este lecția rezilienței. Rareori o problemă dificilă se lasă descifrată din prima încercare. Ne poticnim, ștergem, reevaluăm traseul logic și o luăm de la capăt. Acest efort repetat clădește perseverența. Elevul descoperă, pas cu pas, că greșeala nu reprezintă un eșec definitiv, ci o bornă firească pe drumul cunoașterii. Matematica ne învață, așadar, curajul de a încerca din nou.

Deși pare rigidă, matematica ascunde o doză profundă de creativitate. Găsirea celei mai scurte sau mai elegante soluții pentru a rezolva o enigmă necesită intuiție, imaginație și o perspectivă de ansamblu.

Nu rezolvăm ecuații doar pentru a afla valoarea necunoscutelor. Le rezolvăm pentru a deveni adulți echilibrați, capabili să ia decizii raționale, să argumenteze logic și să privească lumea cu o minte liberă. Matematica este, în esență, o busolă pe care o purtăm cu noi întreaga viață.

Coordonator, prof. Anca-Margareta Vintilă

Jurnalul orei de istorie

- o metodă alternativă de evaluare -

În contextul educației actuale, în care accentul se mută tot mai mult de la evaluarea strict sumativă la cea formativă, am simțit nevoia de a introduce în activitatea mea didactică o metodă alternativă care să valorifice implicarea constantă a elevilor și să le dezvolte capacitatea de reflecție. Astfel a luat naștere „jurnalul orei de istorie”.

Această metodă presupune ca fiecare elev să dețină un caiet special, dedicat exclusiv jurnalului. După fiecare oră, acasă, elevii notează, în câteva rânduri, un rezumat al activităților desfășurate: ce au învățat, ce li s-a părut interesant sau dificil, dar și impresii personale. Unii dintre ei aleg să își personalizeze jurnalul prin desene, scheme, colaje sau imagini relevante pentru lecție, ceea ce transformă acest instrument într-un spațiu creativ și autentic de învățare.

Rolul jurnalului nu este doar acela de a verifica însușirea conținuturilor, ci mai ales de a urmări procesul de învățare. Elevii devin mai atenți în timpul orei, știind că vor trebui să sintetizeze informația, iar exprimarea în scris îi ajută să-și clarifice ideile. În același timp, jurnalul oferă profesorului o perspectivă valoroasă asupra modului în care elevii percep lecția, ce au înțeles și unde mai sunt necesare clarificări.

Un alt avantaj important este caracterul personalizat al acestei metode. Fiecare jurnal reflectă stilul și nivelul de înțelegere al elevului, fără presiunea unei evaluări standardizate. De asemenea, elevii mai puțin activi în timpul orei găsesc în jurnal un mod de a se exprima și de a participa la procesul de învățare.

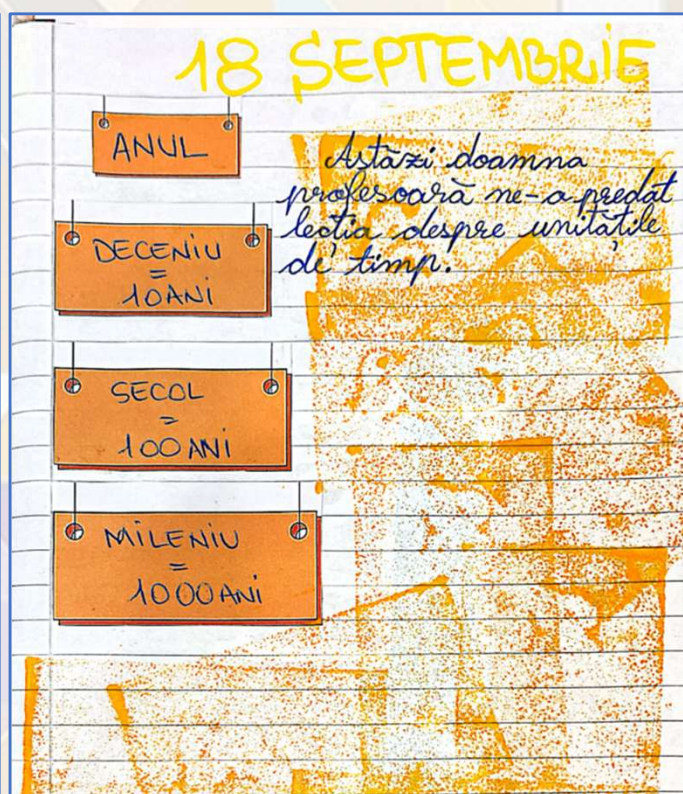
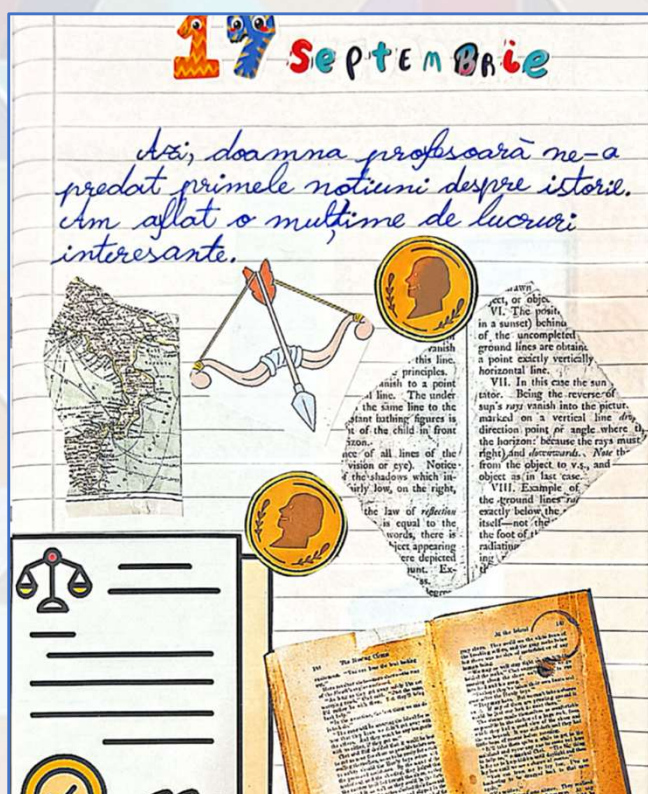

Evaluarea jurnalelor se realizează periodic, ținând cont de consecvență, corectitudine, capacitatea de sinteză și implicarea personală. Accentul nu cade pe perfecțiune, ci pe progres și autenticitate.

Implementarea jurnalului orei de istorie a contribuit la creșterea interesului elevilor pentru disciplină și la dezvoltarea unor competențe esențiale, precum gândirea critică, organizarea informației și exprimarea liberă.

Într-o perioadă în care educația caută soluții pentru a deveni mai relevantă și mai apropiată de elevi, jurnalul de învățare se dovedește a fi nu doar un instrument de evaluare, ci și un mijloc de conectare reală între profesor și elev.

Câteva pagini din jurnalele elevilor **Huțanu Delia** și **Hanganu Rareș** sunt reprezentative și m-au uimit prin creativitate și consecvența notării în jurnal.

Lectura, descoperire de sine

Lectura este una dintre cele mai frumoase și valoroase preocupări pe care le poate avea un om. Într-o lume grăbită și zgomotoasă, ea rămâne un colț de liniște în care sufletul își găsește alinarea. Prin intermediul cărților, descoperim lumi noi, trăim emoții intense și ne îmbogățim imaginația.

De fiecare dată când deschid o carte, simt că pășesc într-un univers diferit. Realitatea se estompează, iar în locul ei se așterne o lume plină de culoare și mister. Cuvintele prind viață, iar paginile se transformă în aripi care mă poartă spre locuri necunoscute. Pot deveni erou într-o aventură sau martor al unor întâmplări de neuitat.

Aionesei Maria
Clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

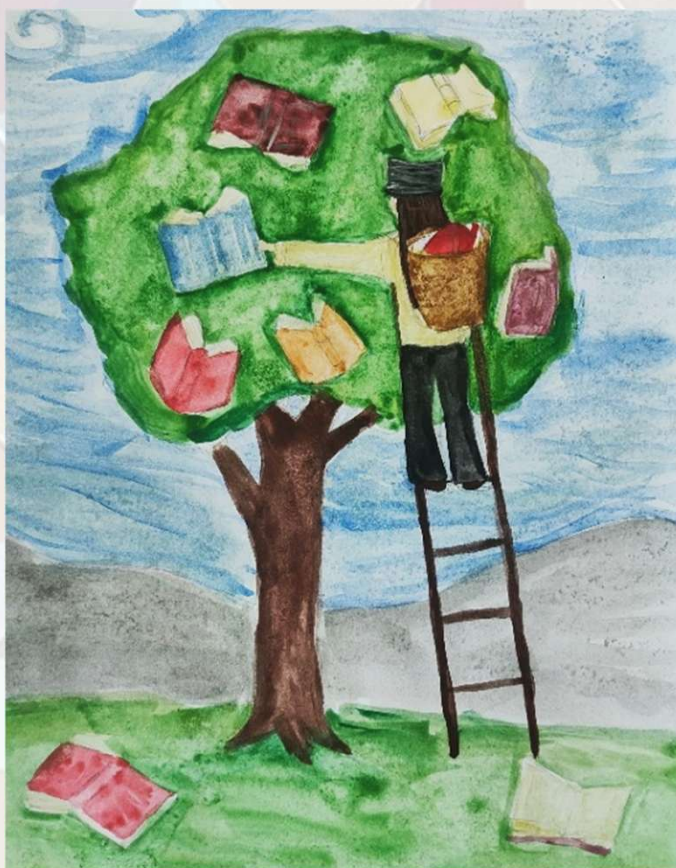

Lectura nu înseamnă doar poveste, ci și învățătură. Cărțile ne ajută să gândim mai clar, să vorbim mai frumos și să înțelegem mai bine lumea din jurul nostru. Ele ne învață să fim mai buni, mai sensibili și mai atenți la cei din jur.

În momentele de liniște, o carte devine cel mai bun prieten. Nu cere nimic și nu judecă, este o lumină care oferă bucurie, cunoaștere și visare. Este un refugiu în care ne regăsim și ne descoperim pe noi înșine.

În concluzie, lectura este o adevărată magie care ne transformă sufletul și ne modelează mintea. Comoară neprețuită, fereastră către infinit, cartea ne ajută să devenim cea mai bună versiune a noastră.

Frunză Teodora
Clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Mihaela Burlea

Oglinzi ale timpului

Elevii școlii noastre au obținut Premiul I la secțiunea „Orașul meu de altădată” din cadrul Proiectului-concurs „Valorile orașului nostru – Personalități și locuri de neuitat”.

Această secțiune s-a adresat elevilor coordonați de profesori din toate ariile curriculare și a avut ca scop promovarea valorilor locale prin metode moderne și atractive pentru noile generații. Participanții au fost provocați să realizeze materiale video de tip Instagram, cu o durată de 3–5 minute, prin care să prezinte locuri, personalități și elemente importante din trecutul orașului.

Elevii coordonați de mine – Salym Miriam, Huțanu Delia, Hanganu Rareș și Bejenaru Ruxandra – au răspuns cu entuziasm acestei provocări și au realizat un material creativ, original și bine documentat, care le-a adus Premiul I.

Participarea la acest concurs a reprezentat pentru elevi o oportunitate de a descoperi mai bine istoria și valorile orașului Iași, dar și de a-și pune în valoare creativitatea, spiritul de echipă și competențele digitale.

Festivitatea de premiere a fost un moment de bucurie și mândrie pentru elevi, fiind o recunoaștere a muncii și implicării lor. Astfel de activități demonstrează cât de important este ca elevii să fie încurajați să cunoască și să promoveze patrimoniul local prin propriile talente și perspective.

Coordonator, prof. Elisabeta Răuleac

Vila Sonet

(Casa Memorială „Mihai Codreanu”)

❖ **Coordonator:**

Director adjunct, prof. Mihaela Burlea

❖ **Design computerizat:**

Prof. Anca Margareta Vintilă

❖ **Colaboratori și coordonatori elevi:**

Director adjunct, prof. Mihaela Burlea

Prof. înv. primar Cătălina Bălțeanu

Prof. înv. primar Ionela Costiniuc

Prof. înv. primar Carla Grădinaru

Prof. Elisabeta Aghiorghiesei

Prof. înv. primar Eliza Grecu

Prof. Anca Margareta Vintilă

Prof. Teofana Dirlea

Prof. Andreea Moraru

Consilier școlar, prof. Elena Filip

Prof. Mihaela Chiroșcă

Prof. Ana-Maria Popa

Prof. Elisabeta Răuleac

❖ **Tehnoredactare computerizată și corectură text:**

Prof. Mihaela Burlea

Prof. Anca Margareta Vintilă

